

OSTAŃNIE WIADOMOŚCI

Revolutionistyczny tygodnik wycieczny
(Sporządzone tygodniowo o małych kosztach, za 5 m.)

PREMIUM
10 gr.

Przebieg miesięczny
zł. 1-95
z odbiorem w administracji

KRAKOWSKIE

Rok V.

Kraków, piątek 22 lutego 1935 r.

Nr. 53

BELGJA W PRZEDEDNIU KRWAWEJ REWOLUCJI

200-tysięcy robotników przeciw rządowi

Nocne depezy donoszą, że sytuacja wewnętrzna Belgii w związku z projektowaną mani-

festacją 200.000 socjalistów w Brukseli na 24 lutego jest niesłychanie poważna.

Socjaliści grożą strajkiem generalnym

Na wiecu socjalistycznym w Saint Leroi przywódca tej partji adwokat Emil Vandervelde zapowiedział wobec dwudziestu kilku tysięcy zgromadzonych górników, że socjaliści w wypadku utrzymania tego zakazu przez rząd odpowiedzą strajkiem generalnym.

Wobec powyższego socjaliści postanowili odbyć w Brukseli nadzwyczajny kongres partji socjalistycznej, który zadecyduje jakie stanowisko zajmie partja.

Spodziewają się, że socjaliści będą dążyli do strajku generalnego, któryby mógł doprowadzić do dymisji rządu. W tym wypadku sytuacja polityczna

Rząd nie pozwala na demonstracje

Socjaliści wskazują na fakt, iż poprzednio rząd zezwolił na manifestację. Obecna odmowa uważają za sprzeczną z konstytucją. Rząd wysuwa ze swej strony argumenty, że prasa socjalistyczna doprowadziła robo-

ników do niezwyklego napięcia, nawołując niemal otwarcie do rozruchów. Rząd obawia się, że 200.000 socjalistów manifestujących w Brukseli, spowoduje zamieszki, które trudno będzie opanować.

Powódź na Kaszubach

Szereg dostraw załanych

WIELKA WIEŚ HALLEROWO. — Odwilż i trwający nadal porywisty wiatr południowo zachodni spowodował podniesienie się stanu wód na Ka-

szubach i wylew szeregu rzek i rzeczek. Pod Puckiem wylała na okoliczne łąki i torfowiska rzeka „tuni-ca, uchodząca do zatoki, również zauważać się daje sily przybór wody na rzeczce Wałeczce. Poważnym i groźnym jest wylew rzeki Rody. Znaczna bowiem przestrzeń łąk wzdłuż koryta rzeki znajduje się pod wodą. Gwałtownym był również wylew rzeki Kamionki. Łąki po prawej stronie koryta i lewej stronie drogi, prowadzącej na dworzec kolejowy w Koscieszynie są całkowicie zalane. Woda utworzyła miejscami olbrzymie jeziora. Wezbrane wody Kamionki wtargnęły obok elektrowni koścarskiej do baraku, zamieszkałego przez kilka rodzin robotniczych. Straż pożarna ewakuowała mieszkańców. Woda w izbach baraku sięga do 70 cm. Silny opad deszczowy spowodował zalanie elektrowni w Bolszewie pod Wejkerowem. Maszyny zostały ucierniowane. Szkody materialne są bardzo poważne. Pod cementownią w Wejkerowie wylała rzeka biała, dopływ rzeki Rody. Szereg domów zostało zalanych w Ramji-Zagórze, pow. morski, gdzie również bardzo ucierpiły pola i ogrody. Obecnie płynąca z łąk torfowych woda zaczyna pomale opadać, tak, iż większych wylewów spodziewać się nie należy.

Olbrzymie wydatki wojenne Ameryki

WASZYNGTON. (PAT). Komisja budżetowa izby reprezentantów zatwierdziła projekt budżetu wojennego na rok 1935 — 36. Budżet ten przewiduje wydatki w wysokości 318.131.482 dolarów, jest więc wyższy od budżetu poprzedniego roku o 48.815.548 dolarów.

fra 45.600.444 dolarów w porównaniu do 26.376.490 dolarów w roku poprzednim. Zatwierdzone również przez komi-

sję kontrakty władz wojskowych na budowę 547 nowych samolotów

pociągną za sobą wydatki w sumie 7.686.753 dolarów. Liczba samolotów wojskowych będzie zwiększona do 1.445.

250 osób utonęło

SZANGHAJ. (PAT). Jak donosi prasa, w pobliżu Fu-Czau zatonał niewielki statek.

Wszyscy pasażerowie oraz załoga w ogólnej liczbie 250 osób utonęli. Wśród ofiar znaj-

duje się cały oddział żołnierzy. Istnieje przypuszczenie, że statek był przeciętym.

Rozszalały byk tratuje ludzi na ulicach

CASABLANCA. (PAT). — W Tetouan w Maroku hiszpańskim w zagrodzie miejscowego mieszkańca zerwał się z łańcucha, byk, który wybiegł na ulicę miasta, rzucając się na przechodniów.

la niemieckiego i trzech policjantów. Po dłuższej trwającym pościgu,

w którym brało udział i wojsko udało się rozjuszzonego byka zastrzelić.

Zgłodniałe wilki pożarły dziecko

SOFJA. (PAT). — W zachodniej części Bułgarii w pobliżu miasta Kustendil wydarzył się wstrząsający wypadek.

Stado zgłodniałych wilków na padło na dwoje dzieci, powracających ze szkoły miejskiej do pobliskiej wioski.

Jedno z dzieci zostało rozszarpane przez wilki, a drugie, któremu udało się schronić na drzewo, zostało znalezione po kilku godzinach zmarznięte.

Tajemnicze wstrząsy podziemne w Katowicach

KATOWICE. (PAT). Ostatnio co pewien czas odczuć można w Katowicach i w najbliż-

szych okolicach Katowic wstrząsy podziemne. Datuje się to od czasu ostatniej katastrofy górniczej na kopalni „Wujek” pod Katowicami, t. j. od przeszło miesiąca.

Wstrząsy te trwają przez ułamek sekundy, są jednakże niekiedy dość silne.

Jak mówią, stoją one w związku z pracami górniczymi, prowadzonymi w kopalniach.

Odroczenie egzekucji Hauptmanna

TRENTON. (PAT). Sąd stanu New Jersey przyznał Hauptmannowi prawo apelacji, wo-

bec czego egzekucja, wyznaczona na 18 marca, została odroczo-

Bilans pożaru w magazynach zbożowych

KOSARIO. (PAT). Pożar, jaki powstał tu w magazynach zbożowych, został dzisiaj rano ugaszony. Liczba rannych, wg. ostatnich obliczeń wynosi przeszło 60 osób, z których 9 jest w

tak ciężkim stanie, że zachodzi obawa o ich życie. Liczba zabitych i zmarłych wskutek ran i oparzeń, wynosi 7 osób. Brak jest wiadomości o losie kilku robotników.

Zbliżenie chińsko — japońskie

TOKIO. (PAT). Nadzwyczajny wysłannik rządu chińskiego Wang - Czung - Hui przyjęty był przez wiceministra

spraw zagranicznych Szigemitsu. Rozmowa trwała około 2-ch godzin.

Szigemitsu oświadczył, że jest bardzo zadowolony z przebiegu rozmowy. W dniu dzisiejszym Wang - Czung - Hui przyjęty będzie przez ministra Hirote.

Nowa kontrola w ubezpieczalniach

Z dniem 1 kwietnia r. b. zmienne zostaną zasady kontroli w ubezpieczalniach społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przewiduje bezpośredni nadzór nad ubezpieczalniąmi, m. in. kontrolować on będzie wykonywanie przepisów ustawowych i regulaminów. W ubezpieczalniach dokonywane mają być częste lustracje, przy czym wszelkie zażalenia składane przez ubezpieczonych będą szczegółowo badane

Straszna śmierć w Biedaszybie

CHRZANÓW. (PAT). W Jaworznie trzech gospodarze z pobliskiej wsi Podłęże: Nędza, Cupiat i Tomkowiak wykopalni 22-metrowy biedaszyb, celem wydobywania węgla. Pierwszy do szybu wpuścił się Nędza, który zauważył, że w szybie znajduje się gaz. Wezwał pomocy towarzyszy, którzy go wydobyli na sznurze. Po kilku godzinach opuścił się na dno Cupiat, który stracił na dnie przytomność.

meżczyzn wydobyto. Jeden z nich Cupiat mimo energicznej pomocy zmarł, drugiego, Nędzę, zdołano przywrócić do przytomności. Stan jego nie budzi obaw.

Polscy tenisiści grali z królem szwedzkim

BEAULIEU. (PAT). W handicapie para polska Hebda — Wittman spotkała się z bawiącym na Rivierze królem szwedzkim Gustawem, występującym jako mister G. Partnerem króla był Hines. Para polska odniosła zwycięstwo w dwóch setach 6:4, 6:4.

Uгода włosko — abisyńska

RZYM. (PAT). Według wiadomości, nadeszłych z Addis Abeby, rokowania włosko - abisyńskie doprowadziły do uzgodnienia wielu spraw, związanych z ustaleniem strefy neu-

tralnej na granicy Somali włoskiej. Włosi mają nadzieję, iż po załatwieniu tej sprawy uda im się uzyskać odszkodowanie za wypadki w Ual - Ual

Zniżka do kina: „Adria”, „Atlantio”, „Świt”
„Bagatela” lub „Stonko”
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważny tylko w dniu 21 lutego 1935 r.

TOWAR NR. 1

Wstrząsająca opowieść
o losach dziewczyny, odsłaniająca kulisy haniebnego handlu kobietami

Gdy pociąg zatrzymał się na stacji Bonnelle, towarzysz podróży Juli wyprowadził ją troskliwie i starannie z wagonu na peron.

Pomagał mu w tem konduktor.

Jula była oparta na ramieniu swego zdradliwego towarzysza i gdy tylko opuściła pociąg, ten ciężko sapiąc i dysząc ruszył w dalszą drogę.

Przedtem wszakże wyszedł jeszcze z tegoż wagonu pewien pan średniego wieku i wzrostu oraz równie średniej tuszy.

Jechał również z Paryża i od samego początku więcej przechadzał się po korytarzu, niż siedział w przedziale, ze szczególną uwagą przyglądając się Juli i jej towarzyszowi.

Zerkal bacznie co chwila, jakby z wielkim zainteresowaniem, obserwując ich zachowanie się.

Ponieważ są to rzeczy zwykłe w podróży, że ktoś od czasu do czasu przechadza się po korytarzu, chcąc wyprostować nogi, albo spogląda na współpasażerów z nudy, zachowanie się owego pana nie zwróciło więc szczególnej uwagi Juli i jej towarzysza.

Obecnie tenże pan z wielkim zainteresowaniem śledził za przebiegiem wypadków i przypatrywał się bacznie krzątaniom dookoła Juli.

Na jego obliczu malowało się szczere współczucie.

Wreszcie zdecydował się na odezwanie się i rzekł:

— Czy mógłbym panu służyć jakkolwiek pomocą. Widzę, że tu stał się wypadek, więc chętnie dopomogę panu w nieszczęściu, jakie się panu przytrafiło.

Tamten spojrział na niego z jawną niechęcią.

Rzekł oschle, choć z udawaną uprzejmością:

— Dziękuję panu najserdeczniej za dobre chęci, ale jakoś sobie sam dam radę. Niech się pan łaskawie nie fatyguje. Ja tu tylko poczekam parę chwil na pociąg paryski, wrócę do Paryża, a tam już nie będę miał żadnych większych trudności.

Ten wszakże nie dał się stropić i odparł:

— Ale właśnie też czekam na ten pociąg i również muszę wrócić do Paryża, przerywając dopiero co rozpoczętą podróż. Bo, niech pan sobie wyobra-

zi, że wybierając się do Niemiec, zapomniałem o szeregu niezmiernie ważnych dokumentów, bez których cała moja podróż nie miałaby najmniejszego sensu. Po drodze dopiero przypomniałem sobie o tem, wysiadłem więc czempredzej i wracam do Paryża. Nie wiem, kiedy przyjdzie następny pociąg do Paryża...

— Już za parę minut. Dowiadywałem się — bąknął opiekun Juli, myśląc, jakby tu się pozbyć gadatliwego i narzucającego się niepotrzebnie ze swemi usługami natręta.

Tak też się stało.

Po kilku minutach już nadszedł pociąg, zmierzający w kierunku Paryża, niezbyt już stąd odległego.

Był prawie pusty.

Cała trójka wsiadła do niego.

Najpierw Jula, podpierana przez swego współpasażera, a potem wślada za nimi ten drugi pan, ani na chwilę nie tracący z oka pierwszego, coraz bardziej z tego niezadowolonego.

Jula przez cały czas patrzyła błędnie oczyma dookoła, zupełnie nie zdając sobie sprawy z tego, co się dzieje.

Była bieżwolnem narzędziem w rękach jej opiekuna, który nadal zajmował się nią bardzo troskliwie.

A więc położył ją wygodnie na ławce w osobnym przedziale, podłożył gumową poduszkę pod głowę, przykrył pledem, słowem, obchodził się z nią niezwykle pieczołowicie.

Tym wszystkim zabiegom ów trzeci przypatrywał się z niestabnącem ani na chwilę zainteresowaniem.

Towarzysz Juli był tem już teraz wręcz oburzony.

Skorzystał z tego, że już było ciemno, zagasił światło i zatrzasnął drzwi.

Tamten bynajmniej się tem nie przejmował, jakby to wszystko wogóle nie jego dotyczyło.

Gdy wszedł konduktor, kontrolując bilety, towarzysz Juli wręczył mu depeszę wraz z pieniąd-

mi i prośbą, aby ją wysłał na najbliższej stacji, jaka tylko będzie.

Fakt ten wielce zainteresował baczego obserwatora.

Chyłkiem poszedł za konduktorem.

Gdy go dogonił, rzekł mu:

— Panie konduktorze, przepraszam na chwilę.

— Czem mogę panu służyć?

— Przysłała mnie ów pan, który panu wręczył depeszę przed chwilą. Prosił, żebym wziął jeszcze na chwilę ową depeszę od pana i sprawdził, czy nie opuścił w niej przez zapomnienie jednej bardzo ważnej rzeczy. Może mi ją pan więc zechce pozwoić na chwilę. Ja tylko rzucę okiem i natychmiast oddam panu depeszę.

Ponieważ konduktor widział go w otoczeniu opiekuna Juli, dał mu więc depeszę, wierząc mu na słowo.

Tamten skwapliwie wziął depeszę i rzucił okiem na jej treść:

„Wszystko idzie dobrze, bądźcie gotowi przyjąć towar z pociągu przybywającego pierwsza dwadzieścia siedem”.

— Wszystko w porządku — rzekł konduktorowi, oddając depeszę i dodając — bardzo panu dziękuję i przepraszam.

— Proszę bardzo — odparł konduktor i odszedł, salutując.

Gdy pociąg przybył do Paryża, na peronie czekał już na opiekuna Juli jakiś pan, który przeprowadził ich oboje do specjalnego samochodu, już oczekującego przed dworcem.

Ten trzeci natychmiast wskoczył do pierwszej taksówki i kazał jechać za tamtymi.

Po jakichś dwudziestu minutach dojechali do znanego nam już klubu handlarzów żywym towarem „Migdał”.

Tam przygotowano już dla Juli ten sam pokój, w którym spędziła szereg dni po wyprowadzeniu jej z domku Lili, a przed uwolnieniem.

Znalazła się więc w tak dobrze sobie znanym pomieszczeniu.

Dalszy ciąg nastąpi.

POŻERACZ SERC KOBIECYCH

Powieść-reportaż z tajników potwornej afery w świecie arystokracji

LIST, KTÓRY SPŁONAŁ

Ręce Mary opadły bezsilnie. Odsunęła się z opuszczoną głową, zupełnie przygnębiona.

Ubrana już w futro, podeszła do niego. Chwilę stała przed nim w milczeniu, patrząc w jego twarz.

— Stefi! Nie żegnaj się z tobą! My się jeszcze spotkamy, my się jeszcze musimy spotkać — powiedziała z naciskiem.

Noderski spędził noc bezsennie. Siedział w fotelu, przetrawiając wkońko te same smutne myśli.

Zastanawiał się, co ma uczynić. Przychodziły mu do głowy najbardziej bezsensowne pomysły. To postanawiał udać się do Teci, by jej wytłumaczyć wszystko, to zażądać wyjaśnień od Przybosza, to zmusić Mary do przyznania się przed Tecią, że był to tylko jej podstęp.

Zdawał sobie jednak sprawę z tego, że Tecią nie zechce go przyjąć, że Przybosz wskaże mu drzwi, że Mary raczej będzie gotowa opowiedzieć coś wręcz przeciwnego, co jeszcze bardziej podkopie zaufanie dziewczyny.

Przez cały dzień nie wychodził z domu. Służący obawiał się wejść do pokoju, w którym zamknął się pan hrabia. Czasem zadzwonił telefon i długo odzywały się jego sygnały. Noderski nie podchodził.

Wieczorem wreszcie wyszedł do służbowego. W rękę trzymał list.

Kiedy służący spojrział na niego, przeraził się. Jego pan nie był zupełnie podobny do siebie. Zapadnięte policzki, oczy błyszczące gorączką, spieczona wargi, nieogolony zarost tak odmieniły go, że trudno było go poznać.

— Zaniesiesz ten list — powiedział — pod wypisanym na kopercie adresem. Zaczekasz na odpowiedź. Pojedziesz moim samochodem.

Wrócił następnie znów do pokoju i zamknął za sobą drzwi.

Służący odczytał adres: „Jaśnie Wielmożna Pani Teci Zierska.”

Natychmiast wyszedł. Wkrótce znalazł się w małym mieszkanku pań Zierskich. Drzwi otworzyła mu pani Zierska, obrzucając go podejrzliwym

spojrzeniem. Trzymała list, wzięła go w rękę i zapytała wreszcie:

— A od kogo to?

— Od jaśnie pana hrabiego Noderskiego — odpowiedział.

— Mój Boże! Jeszcze nie chce nas zostawić w spokoju! Czegoż on jeszcze chce?

— Nie wiem, proszę pani!

— Mojej córki niema w domu! — powiedziała zciszonym głosem.

— Jaśnie pan hrabia kazał poczekać na odpowiedź.

— Przecież mówię, że córki niema w domu.

— Kiedy jaśnie pani każe zgłosić się po odpowiedź? — nastawał nieubłagany służący.

Pani Zierska kręciła się w miejscu, nie wiedząc, jak postąpić. Oddać list Teci? Tecią była w domu i pani Zierska obawiała się, że może wejść do przedpokoju i złapać ją na kłamstwie. Jeśli odda list, to może Tecią przebaczy i odpisze mu? Znow zaczynają się udreki!... A jeśli nie odda?... Gdyby ten człowiek poszedł sobie, nie domagał się odpowiedzi!

— Proszę powiedzieć, że córka nie chce odpisywać na listy pana hrabiego. Proszę prędko odejść i tak powiedzieć — zdecydowała pani Zierska.

Służący skłonił się i wyszedł.

Pani Zierska natychmiast weszła do pokoju i spojrziała na córkę. Tecią siedziała przy oknie. Pani Zierskiej wydało się, że drzemie. Tak cały dzień siedziała w stanie odrętwienia.

Podreptała trochę po pokoju, czekając, czy Tecią nie zapyta jej czasem, kto przychodził. Nie, Tecią nie podniosła głowy i nie pytała o nic.

Pani Zierska wyszła więc do kuchni. Służąca zeszła do sklepiku po masło, choć masła nie było trzeba kupować. I ledwie służąca zniknęła za drzwiami, otworzyła list, w którym przeczytała:

„Kochana Teci! — Jeszcze kochana! — mruknęła z przekąsem. — Ośmiela się pisać do niej kochana, kiedy się naciskał z jakąś lafiryndą!... Łajdak!...

Wysilając krótkowzroczne oczy, czytała dalej, nie szczędząc półszepciem uwag:

„Jestem w największej rozpacz. Padłem ofiarą wyrafinowanego podstępu, jaki tylko może obmyślić kobieta, która pragnie się zemścić”... — O jakim on podstępie mówi? — zdziwiła się pani Zierska, niebardzo rozumiejąc te pierwsze słowa listu, ale czytała dalej: „Zaufaj mi ostatni raz... (Jeszcze czego?! — burknęła oburzona pani Zierska). — Ta scena, której byłeś świadkiem była zgóry ukartowana. Przyszedłem do domu, nie spodziewając się niczego. Zastałem u siebie tę panią, która mi się narzucała. Nie jestem nic winien. Kocham tylko ciebie! Przysięgam ci! (A ilu dziewczętom ten fajdak przysięgał! Jeszcze i moją Tecią chce zwodzić słodkimi słówkami i krzywymi przysięgami! — rzuciła półgłosem uwagę pani Zierska). — Pozwól mi spotkać się z sobą, bym ci mógł wszystko wyjaśnić. (Tegoby tylko brakowało! Jeszcze mu się spotkania zachciewa! Jeszczeby miał czelność patrzeć memu dziecku w oczy!) Jestem pewny, że mi uwierzysz!... Musisz mi uwierzyć! Ty jesteś jedyna w moim życiu, którą kocham prawdziwie, jedyna, która nadaje wartość memu życiu, tak dotychczas nędzemu i złemu. (Dobrze przynajmniej, że się do tego przyznaje!... Wiemy, wiemy, co to za ptaszek z hrabiego!). Tyś odrodziła mnie moralnie, dzięki Tobie wszedłem na drogę uczciwego życia! Nie odbieraj mi siebie! Wniknij w moje serce! Nie odbieraj mi ostatniej nadziei!...

Powrót służącej przeszkodził pani Zierskiej. Nie czytając już do końca, podeszła żwawo do komina i wsunęła list pod blachę. Języki ognia objęły natychmiast kartki. Na czerniejącym papierze wystąpiły jeszcze na chwilę mocniej atramentowe litery, jakby wołały: przebacź!

Pani Zierska pogrzebaczem zmieszała popiół papieru z rozsypującymi się od żaru czerwonymi kawałeczkami węgla. Następnie zasunęła fajerkę, rzuciła jeszcze jakieś polecenie służącej i podreptała do pokoju, gdzie Tecią siedziała nadal w tej samej zastygłej pozie, ze zwieszoną główką na piersi, z rękami leżącymi bezwładnie na poręczach fotelika.

Dalszy ciąg nastąpi

REWOLUCJONISCI PŁOCKI ZWYCIĘZAJĄ

FINIS KOWALSKIEGO

Arcybiskup majrawicki Kowalski w liście pasterskim zrzekł się stanowiska przełożonego. Taką wiadomość, podałszy z całą prasą warszawską. Istotnie, jak sprawdziliśmy w Płocku, Kowalski zrzekł się przełożenia, ale równocześnie zastrzegł sobie „opiekę nad marjawitami”. Mimo tego, że ta opieka jest problematyczna, bo marjawici mają tej „opieki” dość, to jednak rewolucjonisci nie zgadzają się na tę enuncjację, twierdząc, że nie może być mowy o żadnej opiece wogóle, ani w szczególności. Raz na zawsze musi się skończyć jakakolwiek działalność arcybiskupa Kowalskiego, a uchwały synodu muszą być wykonane — i to rewolucjonisci.

Cóż to za uchwały?

NIF MA JUŻ BISKUPA.

W 2-im numerze jednolitego ki marjawickiej jest protokół, w którym mówią:

Biskup Feldman nowo wybrany przełożony, złożył następujące oświadczenie:

„Zawsze macie prawo żądać ode mnie, żebym wszystkim służył i nie wynosił się, nie rządził, nie panował. Daję prawo każdemu, żeby mnie upominał, i upominam, żeby Kapituła nie czekała tak długo, jak obecnie, aż przełożony tyle zła wyrządzi. — ale złożyła go zawczasu. Bić rąc na siebie wielką odpowiedzialność, wprowadzić pragniemy taki ustroj Kościoła, żeby jeden człowiek nie był wszystkim i nie prowadził dusz na manowce. Przełożony niech będzie tylko dla Braci i ma prawo do nich tylko o tyle, o ile daje mu takowe Reguła. Ma prawo do nich tylko o tyle, żeby im dopomóc w czci Przenajświętszego Sakramentu i szerzeniu Jego Chwały. Poza tem rządzić będzie Kościołem Synod, złożony z Biskupów i kilku starszych kapłanów, oraz jednego z młodszych, które go wybiorą młodzi kapłani. Synod opracuje swój regulamin i kompetencje. Proszę również, aby u nas zniesiony był na zawsze tytuł arcybiskupa”.

Kapituła włożyła na Synod obowiązek szczegółowego opracowania ustroju i kompetencji Synodu.

Następnym punktem porządku dziennego była sprawa posiadania Świątyni i Klasztoru Sióstr Marjawitek w Płocku.

Bp. Próchniewski wniósł przed Zgromadzenie Kapituły, a Kapituła uchwaliła jednogłośnie wysłać następujące żądania do b. Arcybiskupa:

1) Oddanie Świątyni i Klasztoru Płockiego pod zarząd i opiekę nowego Przełożonego.

2) Zażądanie zwrotu wszystkich aparatów i wszystkich na czyn i utensylii kościelnych, znajdujących się w zakrystii przy Świątyni, nowemu Przełożonemu.

3) Oddanie drukarni klasztornej pod zarząd nowego Przełożonego.

Poczem Kapituła wezwała b. Arcybiskupa, o ile uważa siebie za członka Zgromadzenia Kapłanów Marjawitów, założyć

nych przez Matkę Marię Franciszkę Kozłowską, do podjęcia rękowania się postanowieniom Kapituły: uznania nowo wybranego Zwierzchnika za swego Przełożonego, zrzeczenia się na mocy ślubowanego ubóstwa tytułu własności do wszystkich nieruchomości, zapisanych w testamencie Założycielki na jego imię, jako ówczesnego zwierzchnika Kościoła, i usunięcia się wraz ze swoją małżonką do Felicjanowa, gdzie będzie miał wyznaczone mieszkanie, opiekę i całkowite utrzymanie do śmierci.

Kapituła zdecydowała, że władze Staro-Katolickiego Kościoła Marjawitów składają z siebie odpowiedzialność za wszystkie wydawnictwa, których autorem był Arcybiskup, albo które drukowane były pod jego kierunkiem od 1921 roku do obecnej chwili.

Kapituła poleciła Synodowi przejrzenie wszystkich listów pasterskich i wydawnictw Arcybiskupa.

Kapituła postanowiła zmienić dotychczasowy kierunek wydawnictw marjawickich, zabroniła wszelkich wystąpień w prasie przeciwko duchowieństwu rzym.-katolickiemu i zwalczania innych wyznań.

Ponieważ Reguła Zgromadzenia Kapłanów Marjawitów nakazuje Przełożonemu, którego składa z urzędu, publicznie wyznać wszystkie winy z całego czasu swego urzędowania i z pokorą przyjąć pokutę, — Kapituła zwalnia Arcybiskupa od tego obowiązku i dlatego uważa za jego obecność na Kapitule za zbędną. Wyjaśnienia zaś Arcybiskupa Kowalskiego na stawiane mu zarzuty i tłumaczenie się z zarzuczanych mu wyroczeń miały miejsce na Kapitule Generalnej, zwolanej przez niego w dniach 4 i 5 października 1934 roku.

Na tem obrady Kapituły zostały zakończone.

Równocześnie ukazały się już spisy zakonnic bez tytułów „kapłanek” i „biskupek”, bowiem kapituła postanowiła tytuły znieść, z tem, że nabożeństwa w kościołach będą odprawiać tylko księża, jak wogóle w kościele rządzić będą też tylko księża, a zakonnice wrócą do swych cel.

LEGATY TO NIE LOKATY.

Pisaliśmy o tak zwanych legatych w testamencie Matki przełożonej Felicji Kozłowskiej. Otóż te legaty to nie lokaty. Bowiern na zasadzie testamentu legatami są te przymusowe

świadczenia, które musi dawać właściciel, w tym wypadku Kowalski, różnym legatarjom. A więc z majątków zapisanych muszą być utrzymywane: 1) świątynia w Płocku, 2) klasztor dla 120 zakonnic z całkowitem utrzymaniem, 3) internat z całkowitem utrzymaniem dla 60 dzieci, 4) szkoła powszechna dla stu dzieci, 5) ochrona dla 60 dzieci, 6) sala zajęć dla biednych dziewcząt, 7) tania kuchnia dla biednych na 100 osób, 8) rezydencja dla biskupa, jego zastępcy, kapelana i prefekta, 9) poza murami pomieszczenia dla 6 księży, 10) ambulatorjum z pomocą lekarską.

Takie legaty, to nie lokata Kowalskiego, ale wydatki obrzymie, i dlatego ten majątek z takimi legatami na prawdę nieszczęśliwy „cymes”.

W WARSZAWIE

W Warszawie znajdują się dwie parafje: jedna przy ul. Szarej, gdzie znajduje się duży kościół, a drugi na Woli, z cmentarzem grzebalnym.

Na Woli proboszczem jest był ksiądz rz.-katolicki Kazimierz Kaczyński, który przyjmuje nas z uśmiechem.

Na pytanie, ile żon posiadają księża marjawicki oświadczył: — Kapłani nigdy nie mieli

więcej niż jedną żonę i nie mają więcej.

— A Kowalski — wtrącamy. — Za Kowalskiego nie bierze my już odpowiedzialności, ale on niedługo zostanie przy jednej żonie, bo reszta mu ucieknie.

— Czy prawdą jest, że skarżył się do Pana Ministra Wyznań na Kowalskiego? — pytamy.

Ksiądz Kaczyński śmieje się i powiada:

— Nie byłoby wcale grzechem, gdyby obywatele Państwa Polskiego szli się skarżyć na swe bóleczki, ale w tym wypadku mimo najgłębszego szacunku dla p. ministra oświaty i wyznań, nie myśleliśmy się skarżyć, gdyż zabiegaliśmy o audjencję Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, ale i tam nie skarżyliśmy się na Kowalskiego, bo mieliśmy inne sprawy.

— Kto jest proboszczem w kościele przy ul. Szarej?

— Narazie ja, a wkrótce będzie nim biskup hrabia Roztworowski.

— Czy księzda spotykają przykrości na ulicy?

— Przyzwyczajaliśmy się. To jest zresztą zależne od stopnia kultury spotykanych.

— Czy ksiądz był proboszczem czy wikariuszem w kościele rzymsko-katolickim?

— Proboszczem.

— Czy to prawda, że następczynią żony Kowalskiego na stanowisku przełożonej jest żona biskupa Feldmana?

— Nic podobnego. Na trzy miesiące, aż do wyborów, przełożoną zakonnic jest żona księdza łódzkiego.

— Swego czasu rzymsko-katolicy pertraktowali z marjawitami o zgodę i połączenie. Czy obecnie niema pertraktacji.

— Dziś niema pertraktacji.

— Czy są możliwe w najbliższym czasie?

— Jestem proboszczem Warszawy, a nie przełożonym marjawityzmu. Nie wiem.

Zabójstwo czy samobójstwo?

Sprawa b. króla terrorystów i króla złodziei!

W dniu wczorajszym Sąd Okręgowy przystąpił do rozpoznania sprawy Lechoka Fidelrajpa, oskarżonego o zabójstwo wraz z Berklem Gurfinklem przyjaciela swego Majera Hazenfusa. Majer Hazenus, mający w świecie „ludzi podziemi” pseudonim „Campel”

był królem terrorystów i złodziei.

Zamieszkiwał on na parę miesięcy przed śmiercią u przyjaciela swego Fidelrajta. Nie opuścił lokalu nawet wtedy, kiedy Fidelrajt przebywał w więzieniu jakkolwiek w mieszkaniu pozostała młoda żona Fidelrajta.

1 sierpnia 1928 roku na ulicy Sochaczewskiej znaleziono ciało mężczyzny, jak się okazało Hazenfusa. Lekarz Pogotowia, przybyły na miejsce stwierdził „śmierć wskutek samobójstwa”.

Po kilku godzinach jednak brat nieboszczyka zawiadomił policję, że dokonano morderstwa i sprawcą jest Gurfinkel. Mordu tego miał dokonać wspólnie i w porozumieniu z Fidelrajtem. Fidelrajt w ten sposób miał się zemścić na Hazenfusie za wieczenie mu żony, z którą zmarły żył w czasie pobytu Fidelrajta w więzieniu.

Gurfinkel zbadany zeznał, że krytycznego dnia chodził z Hazenfusem, który skarżył się na fatalne stosunki w jego rodzinie, którą terroryzował ojciec — pijak. W pewnym momencie i pod wpływem żalu dobył rewolweru, przyłożył do głowy i oddał strzał, po którym Hazenus

padł martwy na ziemię. Gurfinkel czempredzej zawiadomił Pogotowie i Fidelrajta, u którego mieszkał zabyty.

Na wczorajszym posiedzeniu prokurator Missuna wniósł o odroczenie rozprawy i powołanie nowych świadków, czemu sprzeciwiła się obrona.

Sąd postanowił sprawę rozpoznać. Fidelrajt do winy się nie przyznał i złożył wyjaśnienia, z których wynika, że Hazenus popełnił samobójstwo.

W dniu wczorajszym składał opinię prof. Grzywo - Dąbrowski, który zarówno jak prof. Wacholc nie mógł dać odpowiedzi, czy zaszedł wypadek zabójstwa czy samobójstwa. Oba są niewykluczone.

Zbadano również szereg świadków, których zeznania trzeba odczytywać ze śledztwa, gdyż świadkowie nie pamiętają zająć z przed 7 lat.

Dzisiaj dalszy ciąg przewodu.

Rozruchy komunistyczne wśród studentów

WILNO. — Na podstawie materiałów ujawnionych u zatrzymanych działaczy K. P. Z. B. ((Komunistycznej Partji Zachodniej Białorusi) stwierdzono, że partja ta zdołała rozszerzyć wpływy swoje na młodzież akademicką w Wilnie. Przy badaniu tych materiałów wyszło na jaw, że na terenie U. S. B. w

Wilnie od 1932 r. akcja komunistyczna była realizowana przez utworzenie i wykorzystywanie organizacji pomocniczej, pod nazwą „Lewica Akademicka Front” posiadającej swe nielegalne koła na wszystkich wydziałach Uniwersytetu i pozostającej w łączności z organi-

zacją studentów żydowskich pod nazwą „Funk”.

Aktywność tych organizacji komunistycznych zwróciła uwagę odnosnych władz i wskutek zarządzenia prokuratury zatrzymano wiele osób, kierujących akcją wywrotową wśród studentów. Z pośród zatrzymanych osadzono 9 osób w więzieniu.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

PRZYCZYNY ZAWIESZENIA WALASIEWICZÓWNY

Jak informują Walasiewiczówna zawieszona została przez Amerykański Zwazek Gier Sportowych za start w drużynie zawodowej amerykańskich koszykarek w meczu rozegranym w Buffalo.

Jak się okazuje, zarządzenie amerykańskie, niedopuszczające do wspólnej gry amatek z zawodowymi zawodniczkami w koszykówce, jest zupełnie nowe i datuje się zaledwie od niewielu dni. To też Walasiewiczówna tłumaczy się nieznanością tego zarządzenia

Narazie sprawa nie znalazła dalszego toku.

KRAKOWSKA WISLA ZAPROSZONA DO BRUKSELI

W okresie świąt Wielkanocnych odbędzie się w Brukseli międzynarodowy turniej piłki nożnej, na który zaproszona została m. in. krakowska Wisła.

AKADEMICKA OLIMPIADA SPORTOWA ZIMOWYCH W RYDZIE

Odbędzie się w Rydze dwudniowa „olimpiada” sportów zimowych z udziałem akademickich bałtyckich drużyn, a mianowicie litewskiej, litewskiej, estońskiej i fińskiej.

Otwarcie zawodów dokonał mini-

ster Oświaty p. Adamowicz, w obecności głównodowodzącego armij lotewskiej gen. Berkisa oraz rektorów i profesorów uniwersytetu ryckiego. Nagrodę przechodnią ministra oświaty zdobył zespół lotewski.

O TYTUŁ MISTRZA EUROPY

Bokser włoski, Vittorio Venturi, udaje się do Berlina, aby stoczyć to mecz o tytuł mistrza Europy w wadze średniej z posiadaczem tego tytułu, Niemcem Ederem. Spotkanie odbędzie się ma 3 marca.

Niemiecki mistrz Europy w boksie wagi średniej zamierza rozegrać w czerwcu b. r mecz o tytuł mistrza świata, przytem pragnie walczyć bądź z Francuzem Thil o tytuł mistrzowski w wadze średniej, bądź z Jimmy Mac Larnnem o tytuł mistrza świata w wadze półśredniej.

KALBARCZYK BIJE NOWY REKORD POLSKI

W miejscowości Drammen w Norwegii odbyły się w poniedziałek wieczorem międzynarodowe zawody łyżwiarские w jeździe szybkiej, w których udział wzięli uczestnicy mistrzostw świata, a m. i. Kalbarczyk. W biegu na 500 mtr. zwyciężył Norweg Engenstangen w czasie 44,3 sek. Kalbarczyk zajął czternaste miejsce w czasie równym rekordowi Polski a mianowicie — 48 sek.

W biegu na 3000 mtr. zwyciężył Norweg Ballamgrud w czasie 5:03,7 s.

Kalbarczyk na tym dystansie zajął miejsce dziewiąte, ustanawiając nowy rekord Polski w czasie 5:20,3 s.

Wyrok na „techników komitetu”

W dniu wczorajszym Sąd Okręgowy ogłosił wyrok na członków „techniki” partji komunistycznej.

Zostali skazani: Bolesław Biecut, na 7 lat więzienia, Dawid Wolfstorf, Sura Szpic i Antoni Kondarzewski po 6 lat więzienia, Rywa Rubiszyc, na 5 lat więzienia, Bajla Ajbnyszyc, Fajga Miedzińska, Cudyk Kelner po 3 lata więzienia, 16-letnia Frajndla Rale na umieszczenie w zakładzie wychowawczo-poprawczym. Rachla Puszczo została uniewinniona.

Z giełdy

Obroty mniej, niż średnie, tendencja niejednolita. Banknoty dolarowe w obrotach pozagiełdowych: 5.26% — 5.27. Rubel złoty: 4.55% — 4.55%. Dolar złoty: 8.88% — 8.88%. Gram czysty: złota 9.244. Mark niemieckie (banknoty) w obrotach prywatnych: 20.75. Funt sterlingów (banknoty) w obrotach prywatnych: 25.83 — 25.85.

Akcje: Bank Polski 99.25. Warsz. Tow. fab. cukru 28.25. Lilpop 9.75 — 9.90. Starachowice 14.00 — 14.25.

Obfity program obrad Seimu

Na czwartek 21 b. m. wyznaczone zostało plenarne posiedzenie Sejmu. Porządek dzenny jest bardzo obszerny, liczy bowiem 28 punktów. Większość jednakże punktów to ratyfikacje szeregu międzynarodowych umów, a więc sprawy, które nie wywołują żadnej dyskusji.

Poza tem Seim uchwali w czwartek kontyngent rektrnta wniosek o wydanie sedom pos. Dziuducha oraz odeśle w pierwszym czytaniu do komisji kilka rządow. projektów ustaw

Wśród wniesionych przez rząd projektów ustaw znajduje się projekt usta-

wy o opodatkowaniu cukru skrobiowego o opodatkowaniu kwasu węglowego oraz nowela do ustawy o biletach skarbowych.

Cukier skrobiowy nazywany jest do wyrobu cukierek i był dotychczas wolny od opodatkowania. Ministerstwo skarbu przewiduje dochód z tego podatku w wysokości 700 000 zł. Z tytułu podatku od kwasu węglowego przewiduje się wpływ 1 500 000 zł. Nowela zaś do ustawy o biletach skarbowych podwyższa obies biletów skarbowych z 200 do 300 milj. zł.

Już ukazał się
zeszyt **34**

PORWANA

W NOC POŚLUBNA

Dzieje miłości i cierpienia niewinnych serc
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 **BEZPŁATNIE**

Luty

21

Czwartek
Feliksa

KRONIKA KRAKOWA

Epilog napadu rabunkowego pod Krakowem

Wojciech Pyrczak i Wojciech Gibała, obaj liczący po 19 lat, byli postrachem swej rodzinnej wsi Rybitwy.

Pewnego dnia postanowili dokonać większej kradzieży u uchodzącego we wsi za zamożniejszego gospodarza Wachy.

Zbadawszy uprzednio grunt, obaj wybrali dzień targowy, w którym Wach wyjechał do Krakowa wraz ze swym służącym i 2 października ub. r. o godz. 6-ej nad ranem uzbrojeni w żelazny łom i zaopatrzeni w maskę udali się pod dom Wachy.

Odczekawszy na moment wyjazdu Wachy, rabusie wyszli z ukrycia, przyciemniając maski. Gibała zabrał się do „roboty“. Napadł na pozostałą w domu Marię Wachową, zadając jej

cios w głowę, a następnie, gdy ofiara zatoczyła się na ziemię, obaj rabusie owinięli jej głowę w firanki i kożuch, poczem przystąpili do splondrowania mieszkania.

Nie mogąc znaleźć pieniędzy pod groźą zastrzelenia wymogli na steroryzowanej Wachowej, by wskazała im kryjówkę. Rabusie zabrali z niej gotówkę w kwocie 100 zł., pozatem łupem ich stała się złota obrączka, męskie futro, rewolwer, kożuch i ubranie męskie oraz 3 sznury korali.

Po dokonaniu rabunku odeszli sprawcy w kierunku Krakowa, porzucając futro w zaroślach nad Wisłą.

Wczoraj odbyła się przed sądem przysięgłych w Krakowie

rozprawa przeciwko obu rabusiom. Obaj oskarżeni przyznają do winy. Gibała przyznaje się zarówno tak do pobicia jak i groźby oraz zabrania mienia Wachów, tłumacząc swe czyny nędzą. Pyrczak zrzuca odpowiedzialność i inicjatywę rabunku na Gibałę, również przyznając się do współudziału w popełnionej zbrodni.

Po ogłoszeniu werdyktu sędziów przysięgłych trybunał udał się na naradę poczem ogłosił wyrok skazujący Pyrczaka na półtora roku więzienia, osk. Gibałę na 4 lata więzienia.

Trybunałowi przew. s. o. dr. Ostrega, wot. s. s. o. dr. Frey i dr. Machalski, osk. prok. dr. Krawczewski.

Bronili dr. Augustynek, dr. M. Markowicz i dr. Lewartowski.

Skazanie wyrodnego syna

Błażej Stachura, gospodarz z Głogowic, ziemię rozdał między dzieci a sam zdał się na ich łaskę. Miał lat 74 kiedy zaniemógł. Z początkiem opiekowano się nim, ale kiedy choroba zaczęła się przedłużać, syn jego

Michał nie tylko, że sam przestał się ojcem opiekować, ale nie zezwolił na to rodzeństwu.

Niewidomy starzec w straszliwym brudzie i opuszczeniu zmarł z nędzy. Wyrodnym syn

Michał Stachura stanął wczoraj w sądzie okr. karnym w Krakowie przed s. s. o. dr. Bobilewiczem, który skazał go na 3 miesiące aresztu. Oskarżał prok. Jaroński.

Straszny wypadek podczas rozpalania w piecu

W mieszkaniu lekarki-dentystki Reginy Fejginowej przy ul. Marszałkowskiej 91 w Warszawie zdarzył się okropny wypadek.

Służąca Fejginowej, 24-letnia Stefania Popisówna, umyła podłogę benzyną, a następnie chciała napalić w piecach. Podczas gdy Popisówna rozpalała ogień w piecu, płomień ogarnął nieszczęśliwą dziewczynę i zamienił ją w żywą pochodnię. Służąca poczęła rozpaczliwie wzywać pomocy. Gdy sąsiedzi usłyszeli krzyki, wpadli do mieszkania i znaleźli nieszczęśliwą leżącą na podłodze, zwiniętą w kłębek.

Wezwane pogotowie przewiozło Popisównę do szpitala.

Aresztowanie dwóch dyrektorów banków

Na terenie powiatu złoczewskiego przeprowadza się kontrolę ksiąg bankowych. Kontrolę przeprowadza specjalny delegat ministerjalny p. Makowski z Warszawy, który wraz z funkcjonariuszami Wydziału śledczego w Złoczowie, wykrywa w poszczególnych bankach olbrzymie nadużycia, oszustwa i lichwę.

Onegdaj popołudniu zlikwidowano w Oleksu dwa tamtejsze banki, aresztowano dwóch adwokatów z Oleksa, którzy również byli dyrektorami tamtejszych banków. Do więzienia złoczowskiego przewieziono dyrektora Spółdz. Kredyt. w Oleksu, adwokata Jonasa Messinga, oraz dyrektora Włosc. Banku Spółdz. w Oleksu, adwokata Michała Goldsohna i urzędnika tegoż banku Ch. Frenklicha.

Napad na lokatora

W Sosnowcu przy ul. 1-Maja róg Ostrogórskiej, miał miejsce niezwykle samosąd właścicielki licznych sklepików, mieszkanki bud, Bronisławy Janasikowej.

Ponieważ mieszkała u niej bezrobotny szewc, 50 letni Paweł Karkosiński, który będąc bez środków do życia, zalegał z zapłatą czynszu za 2 miesiące, Janasikowa wraz z synem swoim 19-letnim Henrykiem, oraz Zygmuntem Choińskim, napadła na mieszkanie lokatora, któremu zniszczono skromne urządzenie mieszkania, stanowiące cały jego majątek, a poza tem zwalono piec i wyrwano okna z ram.

Krwawa bójka małżeńska

Przy ul. Wierzbowej w Kaliszu zanieśliwowało małżeństwo niejaki Dietrichów, które od dłuższego czasu prowadziło ze sobą zacięte kłótnie, ponieważ Dietrich podejrzewał swą żonę o zdradę.

Dietrich był niewidomy i wskutek tego potrzebował stałej opieki żony.

Wczoraj Dietrich w czasie kłótni zadał swej żonie kilka ciosów młotkiem, tak, że musiano ją przewieźć do szpitala, a awanturniczego męża aresztowano.

Wyrok śmierci na dzieciobójczynię

Sąd karny w Sztutgardzie skazał na śmierć 22-letnią Zofię M. Keiner z Monastynu, oskarżoną o dzieciobójstwo.

Otruła ona swe 6-tygodniowe niemowlę, pojąc go witriolem.

Straszna zemsta zawiedzionej

We wsi Michałowice pod Jabłonką mieszkał Józef Makarski który od dłuższego czasu utrzymywał bliższe stosunki z Janiną Pieńkówną, zam. w Warszawie przy ul. Sękocińskiej 12. Młodzi mieli wkrótce się pobrać.

W ostatnich czasach jednak wybuchły między nimi sprzeczki i awantury, które doprowadziły wreszcie do tragicznego zakończenia. Pieńkówna, zaciąwszy się na Makarskiego, oblała go kwadem siarczanym.

Nieszczęśliwy doznał ogólnego poparzenia, a kwas wypalił mu oko. Makarskiego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Wrona wydziubała oczy dziecku

W Tyrnawie k. Grazu wydarzył się straszny wypadek w domu pewnego robotnika fabrycznego, prawie nie do wiary, a jednak urzędowo stwierdzony. Robotnik znalazł na drodze zziębniętą i zupełnie prawie wycieńzoną wronę. Litując się, zabrał ją do domu, ożywił i miał ją zamiar oswoić.

Wychodząc do pracy zostawił ją z ośmiomiesięcznym dzieckiem w kołwace. Gdy powrócił, zastał dziecko okropnie pokrwawione, gdyż wrona wydziubała mu oczy.

Skazanie Budzisz

Przed sądem okr. w Krakowie zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych, b. sekretarz klinik uniwersyteckich w Krakowie, Stefan Budzisz, oskarżony o przemyt 50 par rękawiczek lecarskich.

Sędzia skazał osk. Budzisz na 5 dni aresztu z zamianą na grzywnę.

Bronił dr. Ścieżkówna.

Ze sportu:

Wyróżnienie działaczy sportowych

Na ostatnim walnym zebraniu PZPN-u zarząd PZPN-u nadał dyplomy honorowe w uznaniu zasług, położonych około sportu pp. staroście dr. Wnękowi, wiceprezesowi KZOPN-u oraz p. Stürmerowi, prezesowi Poznańskiego Związku piłki nożnej.

Przejazd min. Hubickiego do Krakowa

Do Krakowa przybył wczoraj z Warszawy p. min. Hubicki, prezes Komitetu Pomocy dla ofiar powodzi.

P. minister wziął udział w zebraniu sprawozdawczym w akcji pomocy powodzianom, które odbyło się w T-wie Rolniczym.

P. ministra powitał na dworcu p. wicewojewoda Walicki.

Dyskusja nad budżetem Krakowa

Wczoraj odbyło się na ratuszu pod przewodnictwem p. prezydenta dra Kaplickiego przy współudziale pp. wiceprezydentów posiedzenie magistratu, w którym wzięli udział naczelnicy wydziałów i ławnicy. Tematem obrad była dyskusja nad przyszłym budżetem Krakowa.

Chłopiec pod autem

Krzesa Jan, kierowca autodrożki Nr. Kr. 95874, zamieszkały w Krakowie przy ul. Piaski 19, jadąc wczoraj ul. Starowiślną w kierunku Rynku Głównego potrącił znajdującego się na jezdni przed kinem „Uciecha“, Jakóba Adlera, lat 11, zamieszkałego przy ul. Grodzkiej 4, który wyskoczył z tramwaju będącego w biegu, zdążającego w przeciwnym kierunku.

Adler doznał ogólnego potłuczenia na ciele i wezwane pogotowie ratunkowe przewiozło Adlera do szpitala św. Łazarza

Nieudały „skok“

Policja krakowska aresztowała wczoraj Skrzyпка Ludwika, lat 21, zam. w Krakowie przy ul. Duchackiej 8, za usiłowaną kradzież.

Areszowanie wśród komunistów

Onegdaj odbyła się akademja PPS. w Teatrze Ateneum w Warszawie. Gdy uczestnicy wychodzili z tearu, przyłączyła się do nich grupa komunistów, którzy ustawili się czwórkami i uformowali pochód zdążający w kierunku Krak. Przedm.

Niebawem demonstrantów zatrzymała policja. Robieglili się oni, udało się jednak zatrzymać kilka osób, które osadzono w areszcie. Są to: Samuel Kawa, Cyrla Hermanowicz, Jakób Liljenstern, Feliks Brodzki, Lieberman Majer, i Lejba Liljenstein.

Teatr miejski: Poskromienie złośnicy
Repertuar kin krakowskich

Adria: „Maszę być młody“.
Apollo: „Teraz i zawsze“.
Atlantyk: „Jej wysokość caluje“ i „Śmierć odpoczywa“.
Gazeta: „Eskimo“ i operetka „Król walca“.
Dom 4-oliterza: „Nie jestem aniołem“
Muzeum: „Maharadża Rampuru“.
Promień: „Tysiąc druga noc“.
Słonko: „Zdobycy“ oraz „Wesoły bar“.
Świt: „Gubernator Skellon“.
Sztuka: „Pojedynk ze śmiercią“.
Uciecha: „Kleopatra“.

Radjo

Kraków G. 6,45 Transm. z Warsz. 11,57 Heja! 12,03 Transm. z Warsz. i Lwowa 15,35 Komunikaty 15,45 Opera J. Straussa 16,45 Transm. z Warsz. 18,00 Skrzyпка pocztowa 18 10 Odczyt 18,25 Transm. z Warsz. 19,30 Piosenki Ordoasowy 19 57 Wiadomości sportowe 20,00 Transm. z Warsz. 21,44 Odczyt 22,00 Koncert 23,00 Transm. z Warsz.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotym Tygrysem Szczępańska 1, pod Aniołem Stróżem Kościuszki 18, pod Temidą Długą 66, pod Barankiem Mikołajską 4, Niebieska Starowiślna 77.

Podgórze pod Opatrnością Brodzińskiego 1.

Nocny dyżur lekarzy

Dr. Engel Adolf Dietla 66. Dr. Doanin Tadeusz Arjańska 9. Dr. Kleczek Stan Szlak 20. Dr. Krasoń Hieronim Al. 3-Maja 5.

Przedłużenie moratorium mieszk

Jak się dowiadujemy Ministerstwo Sprawiedliwości wystąpiło z projektem o przedłużenie moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych na okres do 31 października br.

Projekt ten ma być rozpatrzony na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów.

Skazanie córki adwokata

Sąd krakowski skazał wczoraj Janinę Malcównę, córkę adwokata na rok więzienia za dokonanie szercgu osznstw.

Zarabiał matkę siekierą

Po śmierci Iwana Melnyka bogatego chłopca w Lacku szlacheckim, zapanowały w rodzinie swary i bójki, gdyż mimo próśb spadkobierczyni majątku Paraska żona zmarłego, nie chciała dopuścić do podziału ziemi między dzieci.

Rozgoryczony tem 22-letni Mikołaj Melnyk wczoraj w nocy siekierą zgruchotał głowę matce raniąc przytem ciężko awoją młodszą siostrę.

Melnyka odstawiono do więzienia,

Echa afery czekowej

Onegdaj umieściliśmy sprawozdanie ze sali sądowej p. t. „Afera czekowa przemysłowca krakowskiego“. Zainteresowani bliżej tą sprawą wyjaśniamy, że na podstawie aktów sądowych stwierdziliśmy, że czek wystawiony przez p. Brüllę miał pokrycie bankowe, jednak został na specjalne żądanie p. Brüllę telefonicznie odwołany, gdyż wystawca nie otrzymał równowartości.

Sprawa jednak została polubownie załatwiona i oskarżyciel prywatny cofną swe doniesienie.